

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

Nr. 23.

 2 grudnia 1929.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:

19. Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 listopada 1929 r. o utworzeniu Instytutu ekspertyz sądowych	Str.
329 |
|--|-------------|

ZARZĄDZENIE Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 listopada 1929 r. w sprawie oznaczenia liczby wydziałów w sądach apelacyjnych i okręgowych	330

OKÓLNIK:

1510/II. A./29 w sprawie dokonywania zajęcia egzekucyjnego wyrobów tytoniowych.	331
-

19.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 listopada 1929 r. o utworzeniu Instytutu ekspertyz sądowych.

§ 1. Tworzy się „Instytut ekspertyz sądowych”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest Warszawa.

§ 3. Instytut powołany jest do wydawania w postępowaniu karnem i cywilnem opinij w zakresie **skomplikowanych** badań: mikrofotograficznych, fotograficznych, spektrograficznych i toksykologicznych.

Kierownik instytutu rozstrzyga, czy sprawa nadaje się do dokonania ekspertyzy w instytucie.

§ 4. Opinie instytutu mają charakter opinii składanych przez biegłych sądowych.

Opinie podpisuje kierownik odpowiedniego działu ekspertyz.

§ 5. Kierownikiem instytutu jest sędzia lub prokurator wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości.

Kierownik instytutu podlega Ministrowi Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości może sprawowanie nadzoru nad kierownictwem instytutu zlecić prezesowi sądu apelacyjnego, jeżeli kierownikiem jest sędzia, prokuratorowi apelacyjnemu zaś, jeżeli kierownikiem jest prokurator.

§ 6. Kierownik instytutu nie może w tym charakterze brać udziału w ekspertryzie w sprawie, w której jest sędzią lub prokuratorem; w tym wypadku zastępuje go jeden z funkcjonariuszów instytutu.

§ 7. Instytut pobiera za badania opłaty przewidziane w taksie za czynności biegłych sądowych.

W razie nieściągalności kosztów postępowania karnego sąd nie zwraca instytutowi jego należności.

§ 8. Organizację instytutu unormuje osobne rozporządzenie.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

Z A R Z A D Z E N I E

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 listopada 1929 r. w sprawie oznaczenia liczby wydziałów w sądach apelacyjnych i okręgowych.

Do wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych.

I. Na podstawie § 80 reg. og. oznaczam liczbę wydziałów w sądach apelacyjnych i okręgowych w sposób następujący:

A. W sądach apelacyjnych w Katowicach, Krakowie, Lublinie, Toruniu i Wilnie — po dwa wydziały (cywilny i karny);

w sądach apelacyjnych we Lwowie i Poznaniu — po trzy wydziały (dwa cywilne i karny);

w sądzie apelacyjnym w Warszawie — cztery wydziały (dwa cywilne i dwa karne).

Sprawy rozstrzygane przez sądy apelacyjne, a nie należące ani do spraw cywilno-spornych ani do spraw karnych należy przekazać jednemu z wydziałów cywilnych.

B. W sądach okręgowych w Białej Podlaskiej, Białymstoku, Brzeżanach, Chojnicach, Czortkowie, Gnieźnie, Grodnie, Grudziądzu, Kaliszu, Kielcach, Kolołomyi, Lesznie, Łomży, Mławie, Nowogrodzku, Nowym Sączu, Ostrowie, Płocku, Rzeszowie, Sanoku, Siedlcach, Stryju, Suwałkach, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach, Włocławku, Zamościu i Złoczowie — po trzy wydziały (cywilny, karny, karny skarbowy);

w sądach okręgowych w Cieszynie, Jaśle, Samborze i Sosnowcu po cztery wydziały (cywilny, handlowy, karny, karny skarbowy);

w sądach okręgowych w Pińsku i Piotrkowie po cztery wydziały (cywilny, karny, karny skarbowy, zamiejscowy w Brześciu nad Bugiem względnie w Częstochowie);

w sądach okręgowych w Łucku, Radomiu, Równem i Przemyśle — po cztery wydziały (dwa wydziały cywilne, wydział karny, wydział karny skarbowy); w sądach okręgowych w Lublinie i Wilnie — po pięć wydziałów (dwa wydziały cywilne, dwa wydziały karne, wydział karny skarbowy);

w sądzie okręgowym w Starogardzie — pięć wydziałów (cywilny, karny, karny skarbowy, dwa wydziały zamiejscowe: w Gdyni i w Wejherowie);

w sądzie okręgowym w Bydgoszczy — pięć wydziałów (cywilny, handlowy, karny, karny skarbowy, zamiejscowy w Inowrocławiu);

w sądzie okręgowym w Toruniu — pięć wydziałów (cywilny, handlowy, karny, karny skarbowy, zamiejscowy w Brodnicy);

w sądach okręgowych w Krakowie, Łodzi, Poznaniu i Stanisławowie — po 6 wydziałów (dwa cywilne, handlowy, dwa karne, karny skarbowy);

w sądzie okręgowym w Katowicach — osiem wydziałów (dwa cywilne, handlowy, karny, karny skarbowy, trzy zamiejscowe: w Królewskiej Hucie, Rybniku i Tarnowskich Górach);

w sądzie okręgowym we Lwowie — osiem wydziałów (cztery wydziały cywilne, wydział handlowy, dwa wydziały karne, wydział karny skarbowy);

w sądzie okręgowym w Warszawie — jedenaście wydziałów (sześć wydziałów cywilnych, w tej liczbie 5 dla spraw spornych a jeden dla spraw niespornych, wydział handlowy, trzy wydziały karne, wydział karny skarbowy).

Sprawy hipoteczne w sądach okręgowych położonych w okręgach sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie będą załatwiane w obrębie wydziału cywilnego względnie jednego z wydziałów cywilnych, a w sądzie okręgowym w Warszawie w obrębie wydziału niespornego.

Sprawy rejestru handlowego w sądach, o których mowa w poprzednim ustępie załatwia jeden z członków wydziału cywilnego, a jeśli w danym sądzie jest wydział handlowy — sędzia okręgowy będący członkiem wydziału handlowego.

II. Na podstawie § 82 ust. 2 reg. og. zezwalam wszystkim sądom okręgowym na tworzenie wydziałów karnych skarbowych w składzie mniejszym, niż pięciu sędziów.

Równocześnie zezwalam na tworzenie wydziałów zamiejscowych w Brodnicy, Gdyni, Inowrocławiu, Królewskiej Hucie, Rybniku, Tarnowskich Górach i Wejherowie o składzie mniejszym, niż pięciu sędziów.

Podział czynności na rok 1930 winien zostać we wszystkich sądach dostosowany do treści niniejszego zarządzenia.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

OKÓLNIK Nr. 1510/II. A./29

w sprawie

dokonywania zajęcia egzekucyjnego wyrobów tytoniowych.

Do wszystkich sądów.

Dotychczas do mojej wiadomości, że sądowe organa wykonawcze, w szczególności komornicy sądowi w okręgach sądów apelacyjnych w Katowicach, Lublinie, Poznaniu, Toruniu, Warszawie i Wilnie, niejednokrotnie, przeprowadzając

egzekucję przeciw koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych, dokonywają zajęcia egzekucyjnego tych wyrobów, znajdujących się w posiadaniu koncesjonariusza, wbrew wyraźnemu przepisowi art. 15 ust. 2 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409).

Ponieważ postępowanie takie nietylko narusza obowiązujące normy prawne, ale ponadto może przynieść poważne szkody zarówno Skarbowi Państwa jak i wierzycielowi, przeto przypominam istnienie bezwzględnego zakazu ustawowego dokonywania bez zgody Ministra Skarbu zajęcia egzekucyjnego wszelkich praw, urządzeń, przyborów i materiałów, które służą do wykonywania koncesji na handel wyrobami tytoniowymi.

Panów Prezesów wszystkich sądów proszę o czuwanie nad ścisłym przestrzeganiem powyższych przepisów.

Warszawa, dnia 22 listopada 1929 r.

Minister Sprawiedliwości :

w z. *Sieczkowski*

Podsekretarz Stanu